

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/100/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517205229
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2517205229.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom námestí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, IČO: 043 55 211, zastúpeného Mgr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom Slnecná 765/3, 900 45 Malinovo proti žalovanému: Z. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. G. X, XXX XX K., o zaplatenie 100 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 14Csp/118/2017 zo dňa 24. januára 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 100 eur spolu s úrokom z omeškania výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 06.01.2015 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 12 eur a náhrady trov konania.

2. Svoje rozhodnutie vecne odôvodnil zistením, že prostredníctvom elektronickej komunikácie medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom malo dôjsť dňa 26.09.2014 k uzavretiu zmluvy o úvere č. 457502 podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Veriteľ sa zaviazal na žiadosť spotrebiteľa poskytnúť spotrebiteľovi krátkodobý bezúčelový úver v sume 100 eur najneskôr do 2 pracovných dní odo dňa uzavretia zmluvy odpísaním peňažnej čiastky zodpovedajúcej výške úveru z účtu veriteľa, špecifikovaného na webovej stránke veriteľa v prospech účtu spotrebiteľa, uvedeného v elektronickej žiadosti o poskytnutie úveru, vygenerovanej na webovej stránke. Spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom v sume 28 eur, t. j. zaplatiť veriteľovi celkovú čiastku 128 eur do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru na účet veriteľa špecifikovaný na webovej stránke. Spotrebiteľ uzavretím zmluvy vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol pred uzavretím zmluvy oboznámený so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

3. Po preskúmaní veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že existencia práva veriteľa domáhať sa vrátenia finančných prostriedkov od dlžníka je podmienená poskytnutím týchto finančných prostriedkov dlžníkovi. Až po tom, čo si veriteľ splní svoju povinnosť poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, môže pristúpiť veriteľ k uplatneniu si svojho práva voči dlžníkovi na ich vrátenie. Z predložených listinných dôkazov predložených žalobcom však poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému ako dlžníkovi preukázané nebolo. Splatnosť úveru bola v zmluve určená lehotou 28 dní odo dňa poskytnutia úveru, žalobca však nepreukázal, ktorým dňom boli, resp. či vôbec boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky titulom úveru, nemožno preto hovoriť ani o splatnosti tejto pohľadávky. Navyše žalobca ani len netvrdil, ktorým dňom mali byť tie peňažné prostriedky žalovanému poskytnuté. Súd prvej inštancie preto vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú, keď žalobca ako subjekt zodpovedný za úspešnosť

v spore, neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu podstatnej skutočnosti, a to poskytnutia peňažných prostriedkov žalovanému, na ktorú ju naviazané právo domáhať sa vrátenia úveru, a preto súd jeho žalobu zamietol čo do požadovanej istiny i k nej požadovaného príslušenstvo v podobe úrokov z omeškania. Nebola preukázaná splatnosť dlhu, teda nie je preukázané ani omeškanie, nemožno preto s úspechom požadovať úroky z omeškania. Súd zamietol žalobu aj v rozsahu požadovanej zmluvnej pokuty vo výške 12 eur uplatnenú žalobcom za zaslané 4 upomienky žalovanému, nakoľko žalobca nepreukázal zaslanie týchto upomienok žalovanému.

4. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. l), § 2 písm. a), b), c), d), § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, § 497 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pričom postupoval v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“) v spojení s čl. 17 C. s. p..

6. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v celom rozsahu v zákonom určenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil právne poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p. - súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Vecne dôvodil žalobca tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 01.12.2014 zmluvu o úvere č. 457502 na základe ktorej žalobca žalovanému poskytol krátkodobý bezúčelový úver vo výške 100 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom, ktoré predstavujú sumu vo výške 28 eur. Žalobca má za to, že ním uplatňovaný nárok bol dostatočne preukázaný a podložený listinnými dôkazmi, priloženými k žalobe, navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou stranou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 C. s. p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie použitím ustanovení § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 C. s. p. .

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie 100 eur spolu s úrokom z omeškania výške 5,05 % ročne od 06.01.2015 do zaplatenia a zmluvnej pokuty vo výške 12 eur za štyri zaslané upomienky na zaplatenie.

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom vo vzťahu k preukázaniu poskytnutia peňažných prostriedkov žalovanému, a tým aj vo vzťahu k splatnosti dlhu.

12. Odvolací súd po preskúmaní odvolania, napadnutého rozsudku a obsahu spisu zistil, že žalobu, ktorou sa žalobca domáhal svojho nároku súd prvej inštancie riadne doručil žalovanému, ktorý sa k žalobe nevyjadril. Súd prvej inštancie následne bez nariadenia pojednávania verejne vyhlásil rozsudok v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) C. s. p..

13. Podľa § 150 ods. 1 C. s. p. strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

14. Podľa § 151 ods. 1 C. s. p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

15. Podľa § 297 písm. b) C. s. p., súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

16. Z obsahu preskúmaného spisu tak odvolací súd zistil, že žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia strany uvádzané v žalobe o tom, že mu na základe úverovej zmluvy bol poskytnutý úver v sume 100 eur, vrátenia ktorej sa žalobca žalobou domáhal, nepoprel ani tvrdenia o doručení štyroch upomienok, ktoré žalobca spoplatnil spolu sumou vo výške 12 eur.

17. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v článku 46 ods. 1 Ústavy inak, ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje Ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994). Spravodlivým prejednaním veci je také súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Civilný proces je ovládaný zásadou ústnosti a bezprostrednosti konania, vyjadrením tejto zásady je nevyhnutnosť nariadenia pojednávania pri rozhodovaní vo veci samej, ktorá je zakotvená jednak v článku 12 základných princíпов, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok a potom v jeho § 177 C. s. p., v určitých prípadoch je však táto zásada zákonom prelomená a pojednávanie nie je potrebné nariaďovať. V danom prípade ide o nároky zo spotrebiteľských vzťahov a možnosť rozhodnutia súdu v takejto veci bez nariadenia pojednávania upravuje § 297 písm. b) C. s. p.. Zákon nedefinuje, čo treba rozumieť jednoduchým právnym posúdením, posudzujúcim subjektom tu je konajúci súd. Splnenie druhého kritéria spočívajúceho v tom, že tvrdenia strany nie sú sporné, celkom závisí od procesných úkonov žalovaného. Nespornosť tvrdení je skôr pojmom dôležitým pre hodnotenie vykonaného dokazovania a zistenia skutkového stavu. Zavedenie tohto pojmu ako kritéria pre nenariadenie pojednávania je na hrane prípustného odchýlenia sa od zásady bezprostrednosti a ústnosti, keďže jediným možným výkladom tohto pojmu možno dospieť k záveru, že skutkové tvrdenia možno považovať za nie sporné v tom prípade, ak sa žalovaný v lehote stanovenej súdom podľa § 167 ods. 2 C. s. p. k žalobe nevyjadril, resp. vyjadril takým spôsobom, že skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nespochybnil. Posledným kritériom je hodnota sporu, ktorá nesmie presahovať 1.000 eur.

18. Odvolací súd bol názoru, že súd prvej inštancie svojím postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pochybenie súdu spočíva v tom, že žalobu zamietol bez pojednávania, hoci žalobca nemal žiadnu vedomosť, že by niektoré skutkové tvrdenia medzi stranami boli sporné, pretože v danom prípade sa žalovaný k veci vôbec nevyjadril a súd svoj názor v konaní pred vydaním rozhodnutia neprezentoval ani v rámci prípadného predbežného prejednanie sporu a ani vo veci nevytýčil pojednávanie, na ktorom by umožnil žalobcovi právne argumentovať a rozhodnutie súdu ovplyvniť. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nemal žiadnu možnosť spoznať názor súdu a prípadné jeho pochybnosti ohľadom presvedčivosti žaloby, v dôsledku čoho nemohol účinne realizovať procesné práva, ktoré mu podľa zákona prislúchajú. Nemal možnosť a ani žiadny dôvod prípadné nejasnosti súdu vysvetliť a nemal možnosť ani žiadny dôvod produkovať žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení, ktoré nepovažoval za sporné a preto rozhodnutie súdu o zamietnutí jeho žaloby môže byť pre neho prekvapivé.

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie odvolací súd musel rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. zrušiť a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa vecnou a právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na istinu, úroky a zmluvnú pokutu, za tým účelom v súlade s ustanovením § 295 C. s. p. doplniť dokazovanie, jeho výsledky komplexne vyhodnotiť a posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení, následne vo veci opätovne rozhodnúť a rozhodnutie náležite odôvodniť v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o nároku na náhradu trov konania vrátane odvolacieho (§ 396 ods. 1 a 3 C. s. p.).

21. Senát krajského soudu uvedené rozhodnutí přijal poměrem hlasů 3:0.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připušta (§ 420 C. s. p.).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).